

**KATEŘINA ŠTROBLOVÁ:
ŽENY SKUPINY UB 12
V KONTEXTU DOBOVÉ ČESKÉ KULTURY
DIPLOMOVÁ PRÁCE
POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE**

Volba tématu diplomové práce kolegyně Kateřiny Štroblové spadá zcela přirozeně do aktuálního zájmu o umění a kulturu 2. poloviny minulého století, který má nepřehlédnutelně generační charakter. Záběr studie se soustřeďuje na obnovu skupinové aktivity po roce 1956 jako podstatný rozměr oživení výtvarného života. Podobně přirozený je také výběr skupiny UB 12, adekvátní jejímu významu a zároveň výhodný pro další výklad. Diplomantka si zpracování těchto témat vhodně připravuje nástinem vývoje kulturního a kulturně politického kontextu mezi léty 1948 – 1970. S dobrým využitím relevantní literatury jej formuluje hutně a přehledně, bezpečné kladení akcentů prozrazuje míru pochopení dobové situace, která není samozřejmá a zasluhuje tak ocenění. Přehled výtvarných skupin je velmi efektivní, skládá plně plastický obraz dobového výtvarného umění a jeho kontextu.

Vlastní téma práce přísluší rovněž aktuálnímu dění v teoretické, uměleckohistorické a kritické produkci, provázející výtvarné umění. Vstřebán už byl náraz feministických koncepcí i módní vlna, provázející jako nechtěný sekundární produkt seriózní prosazování gender studies, a vlastně teprve začínají vycházet zásadní práce typu knihy Martiny Pachmanové *Neznámá území českého moderního umění: Pod lupou genderu* (Praha : Argo, 2004). Velmi si vážím věcné střízlivosti a kritické skepse, s nimiž diplomantka spojila dvě podstatná témata: Nástup výrazných ženských osobností do českého výtvarného umění ve zkoumaném období a otázku ženského umění. Pět čistě vystavených medailonů umělkyň skupiny UB 12 dobře připravilo materiál ke stručné srovnávací studii, v níž diplomantka v dobře zvolených horizontech shledává společné rysy. Podobně cenné jsou její poznatky k postavení žen-umělkyň v české kultuře 60. let. Otázky, jež klade sporná kategorie ženského umění, nijak neexponuje, ale ani jim neuhýbá, obratně nechává promluvit shromážděný materiál a podrobnější argumentaci ponechává jako úkol další fáze výzkumu.

V mezioborovém záběru práce přirozeně patří klíčová úloha prostředkům dějin umění a rád konstatuji, že text obstojí i detailně posuzován kritérii této disciplíny. Nehrozí tu ale kompetenční spor, způsob dotazování je kulturologický. V této souvislosti je třeba zároveň zmínit obtížnost tématu a nejen heuristickou náročnost zvoleného přístupu k němu: Dosavadní uměleckohistorická produkce mohla diplomantce poskytnout oporu jen chudou a nevyváženou, takže například samotné monografické studie jednotlivých umělkyň představují výkon, jehož náročnost může částečně naznačit obsáhlý seznam použité literatury.

Diplomovou práci Kateřiny Štroblové *Ženy skupiny UB 12 v kontextu dobové české kultury* tak mohu hodnotit jako náročnou sondu do české kultury 2. poloviny 20. století, důkladně podloženou, dobře kompozičně vystavěnou a napsanou s příkladnou korektností. **Plně ji doporučuji k obhajobě.**

